

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7724010611
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:7724010611.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.9.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1. A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXXX/XX, F. C.,

X. G. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXXX/XX,

s ú v i n n í , ž e

ako rodičia maloletých detí: H. D., nar. XX.XX.XXXX, I. D., nar. XX.XX.XXXX, J. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX, K. B., nar. XX.XX.XXXX, G. B., nar. XX.XX.XXXX, v období najmenej od mesiaca október 2022 do 08.12.2022 vo Veľkých Kapušanoch, okres J., F. K. L. M. E. E. XX a na iných miestach spôsobovali psychické a fyzické utrpenie maloletým deťom tým spôsobom, že tieto hrubo zanedbávali, nezabezpečili im nevyhnutnú osobnú starostlivosť, zdravotnú starostlivosť, povinné očkovania, nezabezpečili im hygienické potreby, vhodné oblečenie a obuv, dostatok základných potravín, následkom čoho boli maloleté deti Y. C. a D.C. výrazne podvyživené a dehydratované, pričom zdravotný stav Y. C. si vyžiadal od 04.12.2022 do 12.12.2022 hospitalizáciu v L. Kráľovský Chlmec a od 12.12.2022 do 22.12.2022 hospitalizáciu v NsP Michalovce, zdravotný stav D. C. si vyžiadal od 06.12.2022 do 12.12.2022 hospitalizáciu v NsP Kráľovský Chlmec a od 12.12.2022 do 22.12.2022 hospitalizáciu v NsP Michalovce a v dôsledku toho boli maloleté deti Y. C. a D. C. uznesením Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 15P/220/2022-9 zo dňa 16.12.2022 dočasne umiestnené do Centra pre deti a rodiny Lienka, a maloleté deti J. B., A. B., K. B., a G. B. boli uznesením Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OPPOm/7/2022 zo dňa 08.12.2022, dočasne zverené do starostlivosti D. N. I. O. G., P. I. XX, F. C.,

t e d a

obžalovaná A. B.

- blízkej osobe a osobe, ktorá bola v jej starostlivosti a výchove, spôsobila fyzické utrpenie a psychické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy, pričom tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

obžalovaný G. B.

- blízkej osobe a osobe, ktorá bola v jeho starostlivosti a výchove, spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná A. B.

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona,

obžalovaný G. B.

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaná A. B.

podľa § 208 ods. 3 za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa jej výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Obžalovaný G. B.

podľa § 208 ods. 3 za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 8.11.2024 na tunajší súd obžalobu na A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a na G. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanej A. B. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanej tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jej kladený za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaná odpovedala „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná A. B. odpovedala na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovanej A. B. a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil taktiež obžalovanému G. B. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný G. B. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného G. B. a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste obžalovaných a to prečítaním znaleckých posudkov a listinných dôkazov.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovanej A. B. bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok N. P. E., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, poradenská psychológia, č. 34/2023 zo dňa 22.4.2023. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že intelektové schopnosti obžalovanej A. B. sú rozvinuté na dolnú hranicu podpriemeru, teda hranicu subnormy a mentálneho defektu, kvalifikačne IQ=69. Jej výkon je podpriemerný, výsledky svedčia pre oslabené procesy vnímania, pozornosti a myslenia, predisponujú ju tak k podstatne limitovanej, podpriemernej schopnosti logicky a abstraktne uvažovať, analyzovať, dedukovať, k obmedzenej schopnosti vytvárať adekvátne úsudky, pravdepodobná je povrchnosť. Úroveň sociálneho porozumenia a informovanosti je nedostatočná, podpriemerná. Jej pamäťové schopnosti sú rovnako menej kvalitné, podpriemerné. Je pravdepodobné, že jej reálne schopnosti sú kvalitnejšie a podaný výkon ich podhodnocuje, teda nezodpovedá jej reálnej kognitívnej výbave. Klinicky

nie sú prítomné prejavy mentálneho defektu, naopak obžalovaná je dobre orientovaná, odpovedá adekvátne a má dostatočné porozumenie.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného G. B. bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok N. P. E., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, poradenská psychológia, č. 35/2023 zo dňa 23.4.2023. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že výkon v skúške rozumových schopností obžalovaného G. B. je defektný, svedok nedokáže aplikovať potrebné logické pravidlá, vynakladá na zadanú úlohu len minimálne úsilie, je povrchný. Skoré nie je rovnomerne rozložené, validita výsledku je mierne oslabená. Aktuálny výkon svedčí pre intelektové schopnosti v pásme defektu - mentálnej retardácie ľahkého stupňa, kvalifikačne IQ=67. Abstraktné a logické uvažovanie je oslabené, praktické schopnosti sú lepšie, schopnosti vytvárania úsudku, analyzovania a abstrahovania svojou kvalitou však nezodpovedajú defektnému intelektu, ale najpravdepodobnejšie nie sú rozvíjané adekvátnymi podnetmi z prostredia ani vzdelaním. Je pravdepodobné, že schopnosti obžalovaného sú podpriemerné a aktuálny výkon podhodnocuje jeho kvality. Pamäťové schopnosti sú oslabené na úroveň defektu, sú podstatne limitované.

Podľa správy J. Q. F. C. obžalovaná A. B. býva v meste Veľké Kapušany v mestskom byte spolu s manželom G. B. a deťmi G., nar. XXXX, A., nar. XXXX, J., nar. XXXX a K., nar. XXXX. Obžalovaná nebola v minulosti priestupkovo postihnutá.

Podľa správy J. Q. F. C. obžalovaná G. B. býva v meste Veľké Kapušany v mestskom byte spolu s manželkou A. B. a deťmi G., nar. XXXX, A., nar. XXXX, J., nar. XXXX a K., nar. XXXX. Obžalovaný nebol v minulosti priestupkovo postihnutý.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaná A. B. nemá doposiaľ evidované žiadne priestupky.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný G. B. spáchal dňa 15.2.2023 jeden dopravný priestupok, začo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- €.

Z odpisu registra trestov obžalovanej A. B. vyplýva, že táto doposiaľ nebola súdne trestaná.

Z odpisu registra trestov obžalovaného G. B. vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaných A. B. a G. B. ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko po objektívnej stránke obaja naplnili skutkovú podstatu tohto trestného činu tým, že fyzicky a psychicky týrali svoje maloleté deti H. D., I. D., G. B., K. B., A. B. a J. B. tým spôsobom, že im v období od októbra 2022 do 8.12.2022 nezabezpečili nevyhnutnú osobnú starostlivosť, zdravotnú starostlivosť, povinné očkovanie, hygienické potreby, oblečenie, obuv a dostatok základných potravín. Konanie oboch obžalovaných bolo navyše potrebné kvalifikovať aj podľa § 208 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaní sa tohto skutku dopustili na 6 osobách, teda v zmysle § 138 písm. j/ Trestných zákona na viacerých osobách. Po subjektívnej stránke konali obžalovaní v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu trestov a ich výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Obom obžalovaným súd ukladal trest odňatia slobody, a to s poukazom na závažnosť trestného činu a jeho následok.

Súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. U oboch obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, nakoľko pred spáchaním trestného činu viedli riadny život, a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže sa obaja obžalovaní priznali a úprimne oľutovali svoj skutok.

Obžalovaným bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, teda v rozmedzí trestnej sadzby od 7 rokov do 15 rokov.

Po vyhodnotení okolností prípadu a pomerov obžalovaných však súd mal zato, že použitie takejto vysokej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní až 7 rokov by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne. Súd zohľadnil najmä skutočnosť, že intelektové schopnosti oboch obžalovaných sú podľa znalkyne z odboru psychológia rozvinuté na dolnú hranicu podpriemeru, teda hranicu subnormy a mentálneho defektu, čo podľa názoru súdu výrazným spôsobom prispelo k spáchaniu tohto trestného činu zo strany obžalovaných. Obaja obžalovaní majú totiž podľa znalkyne v dôsledku takýchto slabých intelektových schopností ako aj v dôsledku neadekvátnych podnetov z prostredia a nedostatočného vzdelania, oslabené abstraktné a logické uvažovanie, podpriemernú schopnosť analyzovať a dedukovať, ako aj obmedzenú schopnosť vytvárať adekvátne úsudky. Zároveň súd pri ukladaní trestu zobral do úvahy aj to, že obžalovaní v súčasnosti stále vychovávajú ešte 4 maloleté deti vo veku od 1 roka do 8 rokov. Vo svetle týchto skutočností súd nevyhodnotil osoby obžalovaných ako tak nebezpečné pre spoločnosť, žeby na nich bolo potrebné vplývať nepodmienečným trestom odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

V neposlednom rade súd zohľadnil aj to, že obaja obžalovaní sa k spáchaniu skutku priznali, úprimne ho oľutovali, pri objasňovaní trestného činu v plnej miere spolupracovali s orgánmi činnými v trestnom konaní, a napokon na hlavnom pojednávaní urobili aj vyhlásenie o vine, čím zjednodušili postup v konaní pred súdom a podstatným spôsobom skrátili rozhodovanie súdu v tejto trestnej veci. Zároveň sa obžalovaní takýmto procesným postupom dobrovoľne vzdali práva na súdne konanie, na dokazovanie v rozsahu uznanej viny a taktiež možnosti podať riadny opravný prostriedok, a to bez garancie určitého pre nich priaznivejšieho rozhodnutia o druhu a výške treste.

Z tohto dôvodu súd z dôvodu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a súčasne aj podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona mimoriadne znížil u oboch obžalovaných trest odňatia slobody a uložil im tento trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov, a to v trvaní 3 rokov, čo bude podľa názoru súdu dostačujúci trest na prevýchovu obžalovaných. S prihliadnutím k tomu, že obžalovaní neboli doposiaľ súdne trestaní a viedli riadny život, mal súd zato, že na dosiahnutie účelu trestu nie je nevyhnutný jeho výkon a preto obom obžalovaným výkon trestu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.